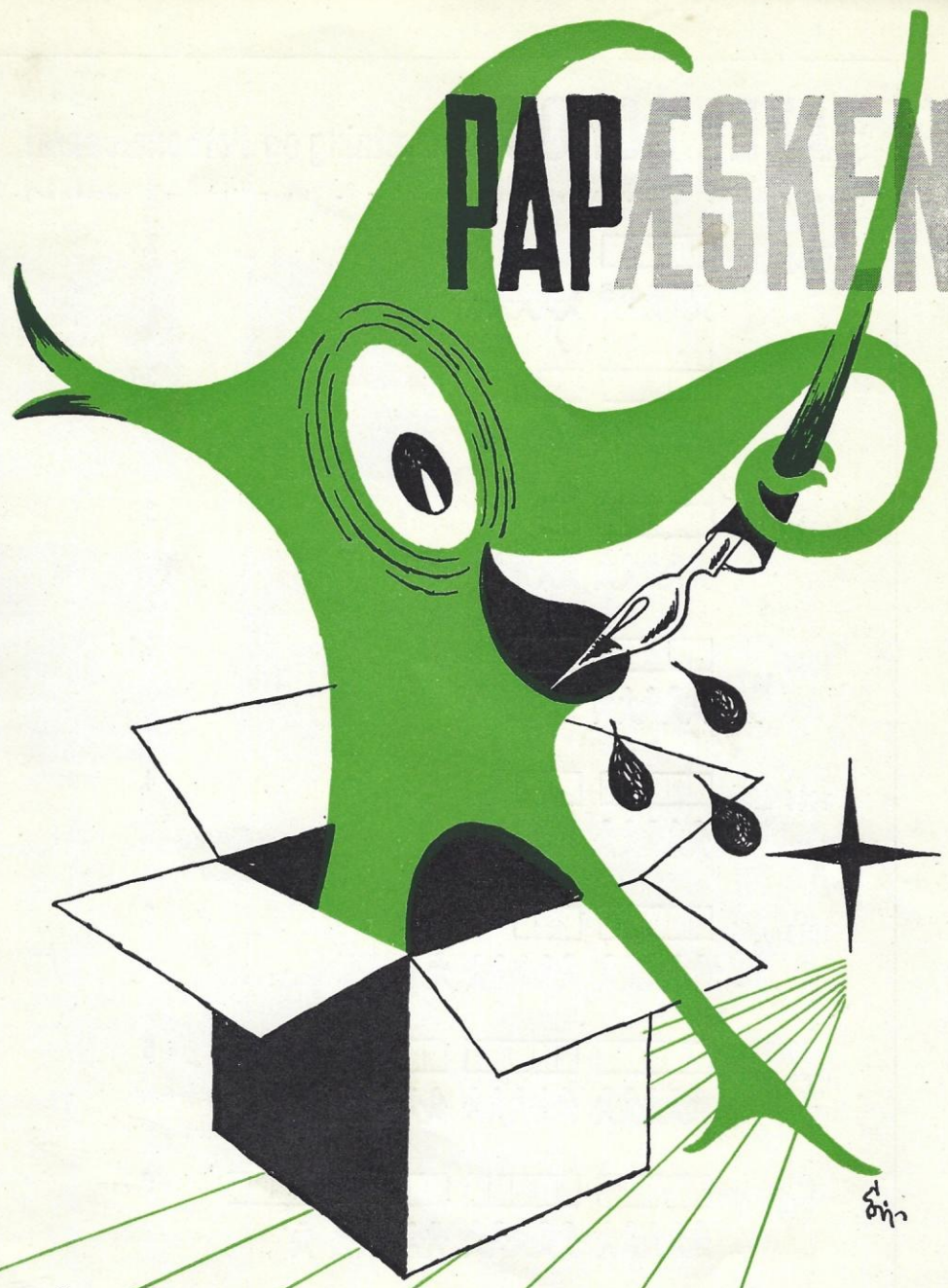

JUNI 1948 * 2. AARGANG * VI

PAPÆSKEN

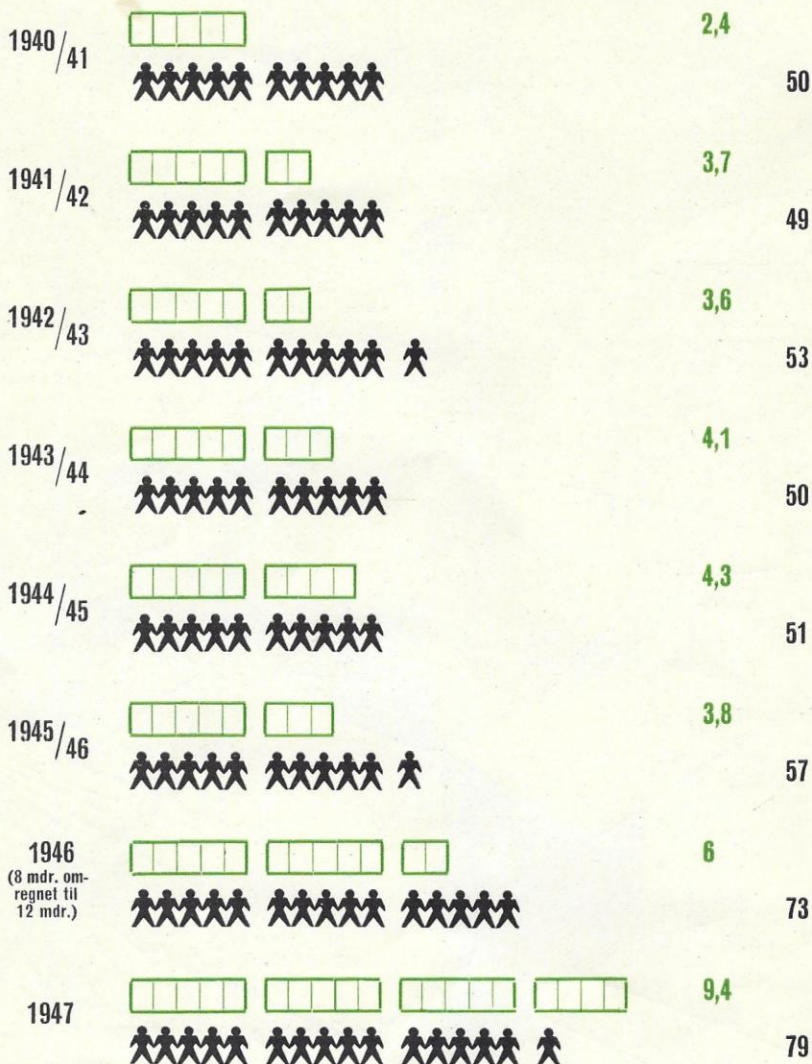

Personaleblad for

PHILIPS · ASAS · POPE

A S AXEL SCHOU **Omsætning og Personaleantal**

(Hver kvadrat = 500.000 kroners omsætning - Hver figur = 5 personer)

På grund af omsætningens sammensætning og de særlige organisationsforhold for service, reklame og administrations afdelingerne kan forhold mellem omsætning og personaleantal i ASAS og PHILIPS ikke uden videre sammenlignes. Statistikens hensigt er først og fremmest at give et billede af udviklingen de sidste 8 år.

PERSONALE

Nyt

Edith Johansen

Karen Madsen

Kurt Haagensen

Gunni Hansen

PHILIPS: **Ansættelser:**

- 1. juni 1948 Edith Johansen, assistent, L.K.
- 1. juli 1948 Karen Beichler Madsen, korrespondent, Adm.
- 1. juli 1948 Kurt Helmer Haagensen, assistent, D.B.
- 1. juli 1948 Gunni Hansen, assistent, personalekontor.

PHILIPS: **Fratrædelser:**

- 30. juni 1948 Carl Poul Vester, serviceafd.

ASAS:

- 10. juni 1948 Birthe Nielsen, D.B.
- 30. juni 1948 Poul Tyron, Kigkurren.
- 30. juni 1948 Jens Møller Mikkelsen, teknisk afd.

PHILIPS: **Omflytninger:**

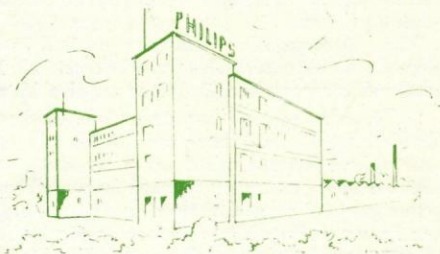
- 1. juli 1948 Marie Jespersen fra adremafd. til postafd.

PHILIPS: **Orlov:**

- 1. juli 1948 ingeniør E. Bloch, ca. 6 måneder til Eindhoven.

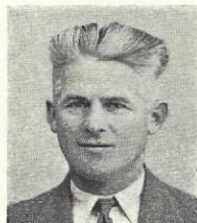
PHILIPS: **Udnævnelser:**

- 1. juli 1948 assistent Erik Skov til overassistent i lampeafd.

Meddelelser fra P·P·F

PERSONALE *Nyt*

Albert Haack

Fratrædt:

- 31. maj 1948 Fru Johanne Jensen, F.A.Z.

Tiltrædte:

- 15. maj 1948 Vægter Albert Haack.

15 års ansættelse:

- 1. maj 1948 Fabriksforvalter Harald Petersen.
- 26. maj 1948 Undermester Ejner Jørgensen, Lampefabrikken.
- 26. maj 1948 Undermester Sv. Aa. Richter, Lampefabrikken.

BØRNEHAVENS

Indvielse

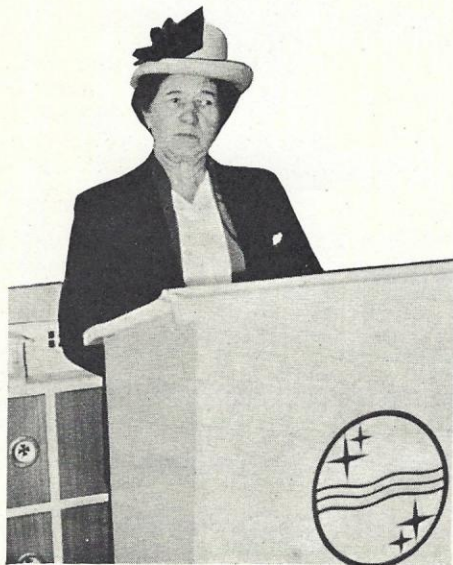
Minister, fru Fanny Jensen foretog den officielle åbning

Fredag den 28. maj blev en stor dag på fabriken. Efter mange og lange besværligheder kunne børnehaven endelig åbnes. Og det blev den.

Ca. 60 mennesker trængtes om talerstolen, da direktør Sv. A. Chr. Pedersen kl. 14 bød velkommen. Dir. Pedersen udtalte bl. a.:

„Når vort selskab har taget initiativet til indretning af en børnehave i tilslutning til vor fabrik herude på Amager, er det i erkendelse af, at en erhvervsvirksomheds opgave går ud over det ene: at drive handel og industri. En virksomhed er et vigtigt led i samfundslivet og et hjemsted for alle de der beskæftigede mennesker, som tilbringer en stor del af deres tilværelse i virksomheden; derfor har den også en kulturel og social forpligtelse til at gøre arbejdsstedet til et godt sted at være.

I dag er der brug for alle kræfter i produktionen, og det er derfor forståeligt, at behovet for børnehaver er meget stort. Til

„Behovet for børnehaver er stadig voksende“
— udtalte minister fru Fanny Jensen.

enhver tid vil der være mødre, der kan komme til at stå alene som forsørgere og derfor må have deres børn anbragt under betryggende forhold dagen igennem.“

Dir. Pedersen rettede derefter en tak til alle, der havde medvirket ved indretningen af børnehaven.

Til slut rettedes et særligt velkommen til frk. Margrethe Eriksen og børnehavens personale. Der er frk. Eriksen, der vil få den daglige ledelse af børnehaven.

Efter en kort tale af fru Kaptajn Christiansen fra „Børneringen“ foretog minister fru Fanny Jensen den officielle åbning af børnehaven. Ministeren lagde ikke skjul på sin glæde over den smukke børnehave, der vil være til stor hjælp for de arbejdende mødre. Selv havde hun i sin tid som fabriksarbejdersekte måttet lade nabokonen se efter sin datter.

Den hollandske gesandt Jonkheer van Lennep var meget interesseret og stillede forskellige spørgsmål til dir. Pedersen vedrørende børnehavens drift.

„Selv om vi siger, vi lever i barnets århundrede,“ udtalte ministeren, „er der dog et langt stykke igen, før alle børn lever under forsvarlige forhold. Derfor må arbejdsgivernes indsats på dette felt påskønnes. Især når man ved, at så mange mødre er tvunget til at arbejde ude, men også fordi børnefødslerne antal er stærkt stigende. Medens der i 1938 årligt fødtes 60.000 børn, er tallet nu oppe på 100.000.“

Overinspektør Skjerbæk fra børneforsorgen, Doktor Gunnar Nielsen, Tillidskvinde Frk. Agnes Stenderup og Fællestillidsmanden John Vitalis lykønskede fabriken med den smukke børnehave og takkede firmaet for den indsats, der var gjort.

Sidstnævnte taler havde dog een betænkelighed: Hvordan skulle mødrene få lokket børnene med hjem fra det lille paradis, PHILIPS her havde skabt.

Tillidskvinde frk. Agnes Stenderup takkede på de kvindelige arbejders vegne firmaet for de smukke og ideelle omgivelser, der her var givet børnene at tumle sig i.

Direktør N. B. Sommerfeldt rettede en tak til talerne for de mange smukke ord og takkede de københavnske dagblade, der alle var repræsenteret.

Efter en lille forfriskning forevistes børnehavens mange praktiske indretninger og

Udmærket dansk-hollandsk samarbejde.

moderne raffinementer. (Beskrivelsen af børnehavens indretning har vi måttet udskyde til næste nr. af PAP-æskén.) Den stadig stigende beundring gav sig pudsige udslag, da hele selskabet nåede ud på børnenes legeplads.

Minister fru Fanny Jensen kørte en lille pige i trillebør og gravede lystigt i sandkassen sammen med den hollandske gesandt Jonkheer van Lennep og hans voksne datter. Selv børnenes rutschebane gik ministeren ikke af vejen for. Redaktør fru Susanne Palsbo fra „Berlingske Tidende“ morede sig dejligt med at gå på stylder, mens andre bekæmpede deres lyst og nøjedes med at se til.

At pressens medarbejdere var begejstrede for børnehaven fremgik af morgenbladenes spalter næste dag.

En, der selv havde lyst til at prøve stylerne.

PHILIGRAN

Ejner Nielsen, ejendommens portner, bliver den 29. juli 60 år. Ejner Nielsen har siden 1931 udover sin portnerbeskæftigelse været koncernens vægter, og hvis vi i denne spalte gav os af med statistik, ville det ikke blive småcifrede antal åbne døre, vinduer og glemte slukninger af lys, der kom ud af det. Nielsens stoute skikkelse og rolige elskværdighed har gennem årene gjort ham til en uundværlig figur i Krystalkarreens arbejdsbillede.

Talrige er de karréindbyggere, der vil benytte dagen til at takke ham for rutinemæssige småtjenester i årenes løb. Også Papæskén bringer sin hjerteligste lykønskning.

Også restaureringen af frokoststuen er i betydelig fremdrift. Den ventes afsluttet i sommerferien, og medarbejderne har virkelig noget at glæde sig til. Det er muligt, at vi bliver nødt til at lukke frokoststuen i nogle dage af hensyn til håndværkerne, men dels er mange på det tidspunkt på sommerferie, og dels spiser man gerne „skuffemad“ i nogle dage ved udsigten til de forbedrede forhold.

Personalia * Lokalia

Gersdorff, Hans, f. 5. 9. 1925. Lampeafdelingen. Fødtes, tog realeksamen og stod i lære i et mindre installationsfirma i Odense.

Alsiddigt firma — ikke? Blev senere motorordonnans i Marinen og kom 17. august 1947 til serviceafdelingen, hvor han forsøgte at indføre det fynske fo'ba', dog uden at møde nogen større forståelse. Besluttede sig derfor til at tage en

tur til kontinentet for at se, om Mariannes døtre var mere modtagelige end vore servicefolk. Han satte sig i toget, men blev i Odense halet ud af selve skæbnegudinden, der gav ham et job på Odense brændselskontor. Her var det imidlertid småt med varmen, og 10. februar 1948 kom han tilbage til PHILIPS og begyndte i lampeafdelingen. H. G. er meget interesseret i sport, fortrinsvis atletik. Kan undertiden se lidt stram ud, dog kun om morgenen, efter 10 er alt lutter fryd og gammen . . . lokal 345.

Gulev, O., f. 28. 10. 1912. Bogholderiet. Fabriken. Da vi havde sludret lidt med hr. Gulev om bogholderi, kom vi til at tale om højfinansens kringelkroge, og han fortalte,

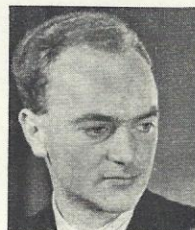

at han kendte over 20 forskellige udtryk for begrebet penge. Vi har nok lydt lidt skeptiske, for på en gang fyrede han løs: Midler, valuta, mønter, fregner, slanter, grunker, gysser, gryn, bommelommer, søm, knapper, janter, lyd-

løse, stakater, monter, nikser, skejser, skilinger, hobs, klinker, granater, spir, stærke, skilderier, syle, klejner. „Kært barn“, sagde vi, og tænkte på den sidste fredag i måneden. Halvt modstræbende sluttede vi vor diskussion om penge og O. G. fortalte, at han har real-, handelsmedhjælper- og korrespondenteksamen, har været 7 år hos Schønning & Arvé samt aftjent sin værnepligt i Vordingborg. Kom til fabriken 1. april 1936 og slog sig med det samme ned i bogholderiet. Hobbies: Bøger, skydning og

musik. Elsker Hollerith og F. lister. Såfremt en eller anden af PAP-æskens læsere kender et nyt udtryk for vore rullende venner, anmodes vedkommende indtrængende om at videregive det til . . . lokal 9—04.

Grønberg, Anders, f. 12. 4. 1922. Ingeniør. Philoraafdelingen. Kom til PHILIPS i marts 1948 og klassificeres følgelig som novice. Er dog ret fremmelig på mange områder, har således taget studentereksamen, frekventerede Polyteknisk Læreanstalt, og klarret filosofikum ved Århus Universitet. Spiller violin, ror og fotograferer og er på det sidste område ikke så lidt af en eksperimentator.

Han har bl. a. flere gange sendt fotografiapparatet op med en drage og fået ypperlige billeder. Der er særlig eet „drage på en sky“ — en lækkerbidskn for enhver Kjeld Abell-tilhænger. A. G. kom forresten for sent til skovturstoget, men tog resolut næste tog til Holte, vekslede ved ankomsten 5 Kr. i 10 ører, satte sig ind i en kiosk og telefonerede til alle omliggende hoteller. Det kostede 4 kr. og 30 øre at finde selskabet!! Så op i en bil og til Fiskebæk, hvor han måtte rejse keglere hele eftermiddagen for at betale vognen, så foreslå ham aldrig en tur ud i det blå, naar De taler med ham på lokal 315.

Grunnet, Johs., f. 20. 3. 1912. Ingeniør. ASAS belysningsafdeling. Er født samme sted som H. C. Andersen, og kan da også

fortælle de mest henrivende eventyr. Afgik i 1933 fra Århus Elektroteknikum og var et år ved Post- og Telegrafvesenets 3. Ingeniørdistrikt i Århus. Kom senere til hovedstaden og opholdt sig i 3 år hos Kemp & Lauritzen.

Begyndte 1. januar 1938 i Philorafdelingen hos PHILIPS og flyttede 1. januar 1941 over til ASAS belysningsafdeling. Elsker et parti badminton i de tidlige morgentimer (spiller *een* gang om måneden). Yndlingsmelodi: Bedre sent end aldrig. Skulle efter telefon tavlen befinde sig på 378; det er dog sikkert en trykfejl, ihvertfald fandt vi ham 3 dage i træk på . . . lokal 375.

Hafstrøm, Fin, f. 3. 10. 1909. Mester i underdelsafdelingen, fabriken. Tog ved begyndelsen af sin karriere realeksamen i Roskilde og kom i lære på Magleby Maskinfabrik. Var derefter

1½ år på maskinist-skole og 2 år på Polyteknisk Lærestalt. Blev så ansat i telefonvæsenet, hvor han var i elleve år som tekniker. Efter kapitulationen arbejdede han en tid for U. S. Army som cheftekniker. Rejste

rundt i Tyskland, Belgien og Frankrig, hvor han forestod igangsætningen af produktionen og passede telefonsektionerne. Det var et dejligt job, der gav indblik på mange områder såvel tekniske som politiske. I slutningen af 1947 tog han hjem for at gifte sig og fik 1. 1. 1947 ansættelse i underdelsafdelingen på PHILIPS fabrik. Har senere fået tilbud fra United Nations, men har sagt nej i første omgang. Går lidenskabeligt ind for storpolitik og nærer en brændende interesse for produktion og organisation. Træffes på ..... lokal 9—22.

Halle, Herluf, f. 8. 7. 1907. ASAS ordrekontor. Gjorde sine første erfaringer i et korn- og foderstoffirma, men sprang fra 1 år efter og kom i lære hos Baad & Winther, hvor han efter 4 år blev kaldt ind til kontorcheffen, der med et højtideligt håndtryk erklærede ham for fuldt flyvedygtig. I sin glæde over dette udtryk imiterede H. H. på stående fod

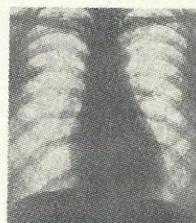
alle i Danmark forekommende fugle + et par stykker til, og forlod med et melodisk pift den bestyrkede kontorchef (der forresten dagen efter brændte sin blokfløjte). 1. Oktober 1925 begyndte H. H. hos ASAS, passede først omstillingsbord, kiggede så lidt på de forskellige afdelinger, og havnede omsider på lageret. Kom herfra 2 år til Ålborg og 2 år til Odense som lagerforvalter, vendte hjem og slog sig efterhånden til ro på ordrekontoret. Hofudtryk: Sikke noget plør, moster! Hobbies: naturen, godt humør, musik, hjemlig hygge omkring radioen og fløjt — så vær ikke alt for sikker på, at det var en rigtig nattergal, De hørte på

skovturen. Eventuelle fløjteduetter kan aftales på ..... lokal 393.

Hansen, Børge, f. 10. 6. 1911. Statsaut. revisor. Kom efter realeksamen i lære hos De Danske Spritfabriker og tilbragte 8 år på dette firmas kontorer i København og provinsen, inklusive 1 år i Berlin. Efter hjemkomsten fra Berlin sad B. H. i eksportafdelingen og plagedes mere og mere af utidige regnskabsmæssige lyster, og i 1935 skruede han et lille emailleskilt med påskriften revisor på sin dør. Fik i 1937 forbindelse med PHILIPS, som han helligede sig helt og fuldt til i 1942. Da blev emailleskiltet ombyttet med et stort dyrt messing med påskriften statsaut. revisor, og nu var det slut med golfspillet, der før havde været B. H.s fornemste hobby, for nu skulle der bygges en forretning op, samtidig med at PHILIPS skulle passes. Den stadig travle mand spiste gennem flere år i frokoststuen ved et ganske bestemt bord og var mange gange ved at bringe de øvrige ved bordet til vanviddets rand på grund af sin pikante uforklarlige accent. Forøvrigt afløstes han ved bordet af en anden, der heller ikke er til at forstå, men det er en hel anden historie, så lad os slutte med at fortælle, at B. H. så godt som aldrig træffes på ..... pale 1112.

Hansen, E., frue, f. 14. 11. Kassen. POPE. Lød sig kun modstræbende interviewe og stillede som en absolut betingelse, at vi skulle skrive meget kort. Og en dames ønske er naturligvis vor lov. Altså: realeksamen, derefter ansættelse i Chicagofirmaet Armour's herværende afdeling, derfra til POPE, hvor fruhen har frekventeret så godt som samtlig afdelinger. Hobbies: badminton, teater, bridge og læsning. Er altid et stort smil, men kan ikke fordrage offentlig omtale. Og et billede måtte vi heller ikke få, men vi fattede vort radar-kamera, forklædte os snedigt som revisor — opsøgte fruhen — og i et ubevogtet øjeblik tog vi ovenstående billede. Forøvrigt kan De kalde fruhen på lokal 404.

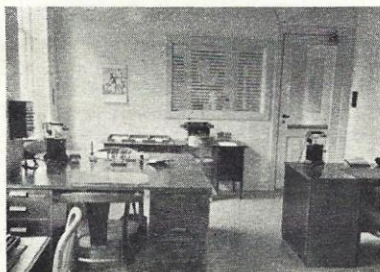

ÅLBORG AFDELINGEN

Elektrificeringen af Nørrejylland (Himmerland) tog i tyverne et kraftigt opsving, hvilket foranledigede flere af de førende firmaer indenfor den elektriske branche til at anlægge filial i Ålborg.

ASAS filial blev oprettet den 1. juli 1927 med bopæl i Kongensgade nr. 10. Afdelingens virkeområde blev Vendsyssel—Himmerland til Mariager fjord, senere udvidet vestpå til Thyland og til Odde sund nord.

Kontoret.

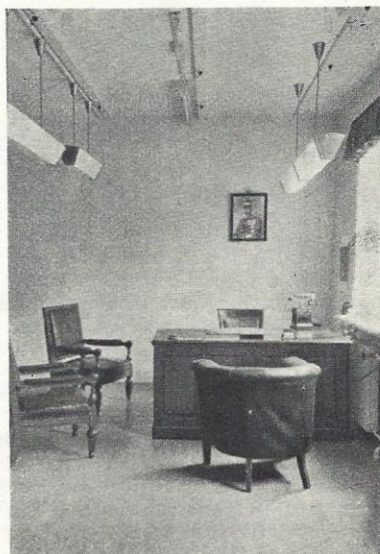
Afdelingens trivsel bevirkede, at vi efter 6 års forløb måtte se os om efter større lokaler, og i 1933 flyttede vi til Danmarksgade nr. 12.

Naturligvis var det rart at komme hen til større forhold, men efterhånden som firmaet tog flere og flere artikler op, blev forholdene i Danmarksgade også for små, og vi blev derfor nødsaget til at søge endnu større lokaler.

I august 1946 flyttede vi til Niels Ebbesensgade nr. 5 for at kunne stå godt udrustet, når materialeleveringerne atter kunne foregå normalt. Disse nye, store og lyse lokaler giver os de bedste arbejdsforhold i vort daglige arbejde og ikke mindst er

Ved ekspeditionsranken.

Chefens hjørne.

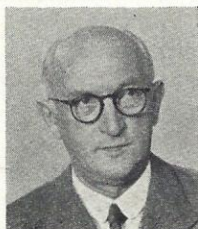
vor kundekreds glad for at komme her. Under de nye forhold håber vi at kunne efterkomme de krav, som vil blive stillet til os fremefter, enten disse bliver stillet fra hovedkontoret eller kundekredsens side.

Ålborg Personalia

Jensen, Erik Niels, lærling, f. 18. 5. 1929 i Ordrup. Kom, efter bestået mellemskoleeksamen, den 1. august 1945 i lære hos PHILIPS, hvor han har gjort sig fordelagtigt bemærket i de afdelinger, han har virket i. Den 1. marts d. å. blev han sendt til Ålborgafdelingen for at afslutte sin læreuddannelse med praktisk varekendskab. Bliver udlært den 31. juli i år, og fortsætter derefter som assistent i Ålborgafdelingen endnu nogen tid.

Jørgensen, Harald, repræsentant, f. 7. 11. 1885 i Osager ved Lejre. Blev som 14-årig sendt i købmandslære hos Jessen & Co., i tåstrup, hvor han blev i 10 år. Droge derefter til København, hvor han fik plads i et kolonialt og gros firma, hvad der absolut ikke huede ham. Allerede fra sin første fridag, gik han rundt i byen for at finde en pæn forretning, han kunde tænke sig at arbejde for, og på disse

vandringer faldt han over firmaet Lund & Lawrentz, som han bombarderede med an søgninger og henvendelser lige til man gav op og ansatte ham som ekspedient i rør- og sanitetsafdelingen. Blev i 1914 tilbudt stillingen som lagerforvalter i dette firma's Ålborgafdeling, hvor han senere blev repræsentant. Den 15. juni 1927 blev han indfanget af ASAS, der ansatte ham som distriktsrepræsentant og leder af Ålborgafdelingen, der skulle åbne den 1. juli samme år. Har altså „gjort“ denne afdeling fra

starten og er ikke helt uden skyld i firmaets anseelse på de kanter. Er en særdeles dygtig fagmand og en hyggelig chef. Talrige er de af vore lærlinge, der har fået den sidste og værdifulde afpudsning hos Harald Jørgensen, hvem de alle forguder. Har ikke megen fritid, men når han tager fri, går det løs med fiskeri, til den store guldmedaille — deraf formentlig hans nom de guerre — Guldharald. Pladshensyn gør os ude af stand til her at bringe bare den mest beskedne af hans fiskehistorier.

Petersen, Sv. Erling, lagerforvalter, f. 6. 9. 1915 i Vejen. Efter endt skolegang kom han i isenkramlære hos firma Chr. A. Hübbe, Vejen, hvorfra han ved læretidens udløb kom til isenkrammer H. Th. Christensen, Ålborg. Da dette firmas budget — under tryk af gagen til en „voksen“ medhjælper, truede med at sprænges, tilbød chefen ham til Harald Jørgensen, som efter forsigtige overvejelser slog til, og Sv. Erl. Petersen indtrådte i ASAS Ålborgafdeling den 22. januar 1935 som lagerekspedient. Den 1. januar 1940 udnævntes han til lagerforvalter i afdelingen, og denne stilling indehaver han fremdeles. Er en stille, solid og dygtig medarbejder, der nyder det bedste ry hos afdelingens mange og store kunder. Deltager ikke i denne verdens almindelige gøgl og tant, men helliger sig i fritiden ganske familievivet. Interesseret sportstilskuer, men dyrker aktivt kun „kryds og tværs“ sporten.

Mathiesen, Karl Fr., lagerekspedient, f. 27. 6. 1921 i Ålborg. Var endnu „våd bag ørerne“, da han blev optaget i firmaet den 2. 4. 1935, bare tretten år. Som et kuriosum hid sættes en fortrolig skrivelse fra Harald Jørgensen til personalekontoret angående indstilling om lønforhøjelse til „Karl“ efter 2½ års tro tjeneste: „Jeg har modtaget Deres brev af 13. ds., og meddeler Dem, at vi kan anbefale, at bud Karl Mathiesen fra 1. januar 1938 får kr. 18, skriver atten kroner, om ugen i løn. Grundten til, at vi sætter Karl Mathiesen til den-

ne forhøjelse af lønnen er, at han er et ualmindeligt flink og rask bud, der foruden at passe budtjenesten kan deltage i arbejdet på lageret, og er meget omhyggelig med, hvad han har med at gøre!!!! Lønforhøjelsen, der androg kr. 3 pr. uge, blev bevilget. Karl Mathiesens gæen til hænde på lageret tog mere og mere overhånd, og den 1. marts 1946 fik han fast ansættelse som lagerassistent. Er en gemytlig og gæv jyde, der altid har taget vore lærlinge „ved hånden“, når de nyankomne og ukendte skulle slå sig ned i Ålborg. Var indtil fornylig en habil bokser, men da de indkasserede øretæver ikke stod i noget rimeligt forhold til dem han fik lov at dele ud, har han lagt denne sport på hylden.

Norgaard, Annie, assistent, f. 15. 5. i Gistrup ved Ålborg. Startede efter overstået mellemskoleeksamen sin kontorkarriere i hotelbranchen, hvor hun virkede 1½ år. Derefter 1 år hos muremestrene S. Chr. Stenstrup & Søn, og endelig ½ år i rejsebureau. Den 6. august 1946, blev hun ansat i Ålborgafdelingen, hvor hendes

alsidige dygtighed i høj grad bliver værdsat. Er en stille og solid medarbejder, der i sin fritid dyrker en del sport og ganske særlig kaster hun sig for tiden over den friske rosport.

- mere PHILIGRAN

Et rygte vil vide, at man et par dage efter festen kunne iagttage en vred mandsperson med epaulestøv på skuldrene fare ned af de lange gange og ud og ind i alle kontorer, hvor han mumlede noget om Fiskebæk og derefter spurgte:

Var der løg i?

Var der ærter i?

Var der gulerødder i?

Der blev alle steder svaret nej — og vi forstår fuldtud epauletmændens harme og håber, at hans plan om at få Fiskebæk hotel med til en prisreduktion, vil lykkes. For „Skandalen i Fiskebæk“ var jo netop, at der blev lovet eet — men serveret noget helt andet. Forøvrigt ville det være rart at vide, om der skul-

le være et dunkelt sammenhæng mellem ovennævnte og de 27 annoncer om forsvundne katte, der var indrykket i „Farum og Omegns Avis“ torsdag den 1. ds.

★

Det skrider nu rask fremad med Industrihuset på Amager. Den fløj, ASAS skal flytte ind i, er forlængst under tag, og „indmaden“ begynder at tage form. Selv de mest skeptiske pessimister tror efterhånden, at det virkelig bliver muligt, at indflytningen kan finde sted til 1. januar.

Sommerfesten

Det var en flok glade og forventningsfulde PAP'er, der den 31. maj kl. 11,14 entrede S-toget mod Holte. At humøret allerede fra begyndelsen var på højeste gear, skyldtes sikkert, at alle havde fået udleveret specielt hovedtøj. Nogle var iført fikse matroshuer og andre elegante kaptajns-kasketter, og alle var meget spændte på, hvad de gennem måneder travle og hemmelighedsfulde arrangører ville overraske med i dagens løb. Ved ankomsten til Holte sprang den første bombe, idet hele selskabet til musikledsagelse blev anmodet om at gå i bådene, der lå og ventede parat til at føre selskabet ud på Furesøens vover mod ukendt mål. Og snart dampede 6 både af sted fyldt til randen med glædesstrålende medarbejdere, der morede sig og havde det dejligt. — Og se: Med eet kronedes „bagmændenes“ anstrengelser med solglimt og lune vinde . . . . .

Bådene stævnede nu mod „Jægerhuset“, hvor der udleveredes is, og så gik turen videre til Fiskebæk, hvor alle gik fra borde. Ad snoede idylliske skovstier og gennem farve-

strålende portaler nåede man snart Fiskebæk hotel. Her samledes alle ved den lille holdeplads bag hotellet, og nu kom det morsomme øjeblik, da admiralens særtog gled op foran de spændt ventende menneskemasser, og han selv smilende steg ud på den røde løber for at skride gennem den spalier kaptajnerne havde dannet under ledelse af herr Mogensen. Da begejstringen havde lagt sig, gik man ind til middagen, der bestod af sildemad, bankekød og ostemad garneret med øl og snaps. Under spisningen opretholdtes ro og orden af kaptajnerne, der hver havde kommando

Admiralen ankommer

over et bord. Kapelmester H. Petersens band sørgede for taffelmusikken og akkompagnerede også den virkeligt sjove sang, som H-ov havde forfattet i dagens anledning. Da sangens sidste strofer var døet hen, blev det bekendtgjort, at alle huer og kasketter var nummereret og deltog i en lodtrækning om kr. 50. Hr. Ole Petersen fra ASAS, Odense, blev den heldige og fik overrakt sin gevinst af den smilende admiral. Lidt efter brød man op og begav sig til Farum, hvor fodboldkampen Norge—Danmark blev spillet. Kampen, der blev fulgt med stor interesse, endte uafgjort 2—2.

Klokken var imidlertid blevet 16.30, og nu meddelte højtalervoggen, at turen gik videre med busser til Dyrehavsbakken kl. 18. Ventetiden blev fordrevet med keglespil, skydning, dans, kaffe- og øldrikning samt meget andet. Overalt var kameramændene i gang, og der blev taget adskillige meter småfilm, der vil fortælle kommende generationer om en vellykket skovtur. Og naturligvis var festkomiteen både glad og stolt over de mange beviser, den fik dagen igennem, på at dens uegennyttige og ganske anstrengende bestræbelser for at skabe en god fest var lykkedes „på en så strålende måde“, som det så smukt blev sagt.

Kl. ca. 19 sad alle bænkede i etablisement „Montmartre“ på bakken. PHILIPS marchen blev spillet og en repræsentant for „Montmartre“ samt vor egen Aarup bød velkommen. Derefter serveredes smørrebrød med øl og snaps og bagefter kaffe og likør. Den norske og svenske holdleder takkede på holdenes og egne vegne, og de nordiske nationalsange brusede gennem lokalet. Hr. Leth fra ASAS tilsluttede sig de takkende, og festen gik videre. Dagens sang nr. 2 blev delt om, den var dog ikke på højde med den første og stod i en lidt kedelig kontrast til den stemning, der havde besjælet

alle — undtagen B.J. altså — fra første færd. Men nu kom den helt store succes, idet PHILIPSSKÆG udkom med en munter billedreportage fra „Skandalen i Fiskebæk“. Og endelig kunde tæppet gå for første afdeling af aftenens vittige og elegante revy. At referere denne fornøjelige forestillings mange numre vil desværre føre for vidt, så vi vil nøjes med at konstatere, at de optrædende og publikum straks fik en glimrende kontakt, der holdt sig aftenen igennem. Der blev danset lidt ind imellem numrene, og i pausen søgte mange ud på bakken og prøvede radiobiler, rutchebane og lykkehjul. Men man vendte snart tilbage til „Montmartre“, hvor revyens 2. afdeling var ved at begynde. Efter nogle numre var der et PAP-indslag, idet hr. Rehoff fra ASAS reklameafdeling foredrog visen „Når bare NB står ved roret“. Snart klemte alle i med omkvædet, og ingen tænkte på, om han eller hun var kaptajn eller matros. Så fulgte revyens sidste numre alt imens klokken nærmede sig 0,14, der betød det sidste tog til byen. Og en lang herlig sommerdag, hvis minde vil leve længe, var til ende . . . . .

HA! HA! HA! . . . . . Festkomiteen. B.J.

A. Christiansen

Formanden for PHILIPS sportsforening, Oslo, Alfred Christiansen, har sendt „PAP-æskén“ følgende linier:

Må jeg på mine gutters og egne vegne få takke PHILIPS personaleforenings styre og i særdeleshed herr Aarup for det helt igennem vellykkede arrangement omkring fotboll-turneringer.

Rundreisen i København, på kryds og tværs var en oplevelse vi sent vil glemme. København er en storby og meget vakker, vi føler oss små, nu når vi er kommet tilbake til Oslo.

Skovturen var alle tiders. PHILIPS funksjonærer med strålende humor. Reisen til Fiskebæk og avslutningen på reisen over den vakre sjøen med de herlige omgivelser i de store motorbåter og unner full musik. Allt var så strålende, at jeg ikke kan finne ord for det.

Et morsomt og originalt innslag var arrangementet med alle officerne og admiralen og dens parader.

Avslutningsfesten paa dyrehavsbakkens „Montmartre“ var flott. God musik samt optreden av gode skuespillere og i pausene danset PHILIPS kollegerne og moret sig.

Aftenen om søndagen på sirkus Schumann må jeg ikke glemme, den var helt fantastisk efter vort skjønn.

Tilslutt skal jeg på vegne av alle norske deltagere få sende vore pleieforeldre og vertskap vor hjerteligste takk for den store gjestfrihet og

straalende ophold, som hver av oss har hatt denne gang. Alt i alt et strålende minne for oss alle. Så ønsker vi Dere vell møtt 1949.

Vore bedste hilsener
pr. Philips Sportsforening
Alfred Christiansen,
Leder.

A. Forssberg

Fra lederen af det svenske PHILIPS hold har vi lige før redaktionens slutning modtaget følgende linier:

Några intryck fran Danmarksresan.

Köpenhamn visade sig från den „sura“ sidan, när vi steg ut på huvudbangården, men man blev strax glad, då vännen Jallov lik en sandwichman dök upp i vimlet med sitt plakat och i PHILIPS namn välkomnade oss. När vi strax därpå fick se våra norska vänner kunde det häftiga regnvädret ej på något sätt dämpa återseendets glädje. En buss med återföljande guide embarkeredes och stadens viktigaste sevärdhetes visades, men tyvärr gavs ej tillfälle att bese dess interiörer. Färden gick sedan till PHILIPS, där välkomstlunchen serverades. Första fotbollsmatchen spelades så på eftermiddagen mellan Norge—Sverige i regn och blåsväder med känt resultat.

Kvällens besök på det mångomtade Tivoli var trots regn och rusk trevlig och det blev litet sent för våra bollspelare, men det hör kanske ihop med sådana resor att motståndaren mjukas upp litet i förtid.

Söndagens färd till Zoo var mycket intressant och kvällens cirkusföreställning med dess starka program mycket uppskattat. Men aftonen var ännu inte slut. Stora flertalet av oss besökte National-Scala och Wivex och där fingo vi se hur köpenhamnarna roade sig. En del var så studieintresserade, så färden ställdes till „Alabama“. På måndagens skovtur voro vi mycket nyfikna. Bussfärden ut till Holte lät oss se storstadens omnejd och båtferden över Furesjön var uppfriskande och kanske även upphetsande. Vad vet jag, ty då båtarna „susade“ förbi Jägershuset kastades små ljuvligt svala glasspinnar ombord. Sjön suger säger vi, och sulne voro vi vid framkomsten till Fiskebäk, varför maten smakade utmärkt. Men tiden gick fort i danska och norska vänners sällskap. Trelandskampens sista match skulle spelas, så vi måste ge oss iväg till bollplan. Det gällde mycket för de danska att icke förlora och vännen Jallov var allt litet nervös för utgången, där han gick ibland sina pojkar och eldade upp dem till den seger som blev dem förunnad. Så slutade kvällen ute på Dyrehaven med en fest vilken räckte fram på småtimmarna, så det var trötta, men med sin resa mycket nöjda pojkar, vilka på tisdagsmorgonen lämnade Danmarks jord. Med oss hem hade vi minnet av glada och gästvänliga människor och för värdfolkets givmildhet och aldrig svikande uppmärksamhet, ett hjärtligt tack.

Axel Forssberg.

Gudernes yndling R. Dahlin har under atletiktræning beskadiget sin achillessene så alvorligt, at der desværre venter ham et længe sygeleje. Såfremt De ønsker at sende ham en hilsen er adressen: Amts-sygehuset, afd. D, stue 393.

DET NORDISKE fodboldstævne

Lad det være sagt med det samme: Stævnet blev en strålende succes, som selv de umilde vejrguder ikke formåede at tage glansen af. Der var „født“ kammeratskab gæstespillere, danske spillere og værterne imellem, og mange solide venskaber blev tættere knyttet til gavn for vort firma.

Allerede fra modtagelsen på hovedbanegården var der stemning til stede, og i trøstesløst regnvejr blev gæsterne hevet ud på en to timers busrundturt i København. Kl. 12,30 var direktør Sommerfeldt vært ved en let frokost i marketeriet i Krystalgade, hvor han bød gæsterne velkommen og udtalte sin personlige glæde over dette nye skud på stamtræet, der uvægerligt måtte trives bedre i en kammeratlig samarbejdsånd. Formanden for Philips Sportsforening, Oslo, A. Christiansen, overrakte i sin takketale den af Norsk Philips udsatte Sølvpokal, der viste sig at være et usædvanlig smukt trofæ. Pokalen skal vindes 3 Gange ialt for at blive ejendom. Lagledare Axel Forssberg overrakte fra de svenske spillere en smuk bronzepokal som gave til PAP til minde om dette første trekantstævne. Med pokalen fulgte en smuk adresse, hvor de svenske spillere i holdopstilling havde prentet deres autografer.

Direkte fra frokosten drog samtlige deltagere til Genforeningspladsen for dels at spille, dels overvære kampen

Norge — Sverige
0 — 3

Kampen startede i en silende regn, der holdt sig kampen igennem og umuliggjorde godt spil. Banen var udmærket, men selvfølgelig smattet, og den våde bold gjorde sit til at drille spillerne. Svenskerne startede i et morderisk tempo, og man frygtede en alvorlig nedsabling af nordmændene. Efterhånden fik nordmændene dog skik på nerverne, og spillet blev mere ligeligt. Først 20 min. ind i halvlegen gik der hul på bylden, da Sveriges h.y. Evert Rosen lagde en lækker centring ned foran mål, hvor holdets store strateg, v.i. Tore Blomquist („Blomman“) med et perfekt hovedstød sendte bolden i net-

tet. Dette mål vækkede nordmændene til dåd, men det lykkedes dem ikke at passere det solide svenske forsvar, og halvlegen sluttede uden flere mål. Ingen af spillerne følte trang til at holde pause, og 2den halvleg fortsatte umiddelbart. Ganske kort ind i halvlegen lykkedes det svenskerne at forøge forspringet til 2—0 ved et mål af v.y. Arne Skogh, og en halv snes minutter senere blev sejren slået fast med syvtommersøm, da svenskerne scorede deres tredje mål, som Arne Skogh også var mester for. Det ville være uretfærdigt at bedømme spillernes præstationer på denne kamps våde grundlag, men stort set viste svenskerne et stærkt teamwork. Om dette skyldtes den flatterende baggrund, nordmændenes svage spil gav, eller om de virkelig var skrappe, er svært at afgøre. Givet er i hvert fald, at det bedste hold vandt.

Efter kampen tog spillerne hjem til de danske værter, der om aftenen inviterede i Tivoli. Også Tivolituren druknede i regn, men humøret var højt, og hen på de store timer søgte man ly i National Scala. Kl. 9,30 søndag morgen stillede værter og gæster i Zoologisk have, som blev gennemtrawlet til kl. 12,15 incl. frokostpause med medbragte mad-

Bort fra det daglige —
en PAPPER på weekend

kurve. Derefter afgang til Genforeningspladsen, hvor der kl. 13,30 blev fløjtet start til Kampen.

Sverige — Danmark

0 — 2

Publikum, som på grund af regnen svigtede den første kamp fuldstændig, mødte her i et relativt stort antal. Spændingen om det danske holds formåen var kolossal. Danskerne burde være storfavoritter, når man tager i betragtning, at svenskerne dagen før havde spillet en vanskelig kamp, der havde stillet store krav til konditionen. Danskerne mødte med følgende holdopstilling: Jørgen Johansen, H. Bekkevold, Jørgen Petersen, P. Bjørnholdt, A. Søeborg, Olaf Hansen, B. Ørum, Erik Skov, Werner Møller, Rolf Carlsson og Børge Andersen.

Danskerne gik hårdt på fra starten, og kampen var ikke mange sekunder gammel, førend svenskeres mål var prisgivet. Målmanden var passeret, men den bløde trillebold luskede ganske stille forbi den forkerte side af stangen. Endnu en farlig målchance fik danskerne, førend man mærkede til, at der også var svenskere på banen. Også denne chance glippede, men spillet var så afgjort danskernes. Endelig blev danskeres overlegenhed omsat i mål. Et kedeligt mål forresten. På et af Jørgen Johansens fantastisk lange udspark fik Werner Møller fat på bolden og gik direkte mod Mål. Svenskeres c.h. Stig Larsson og Målmanden Stig Eriksson gik samtidig til bolden, men Werner Møller tacklede så voldsomt — eller klodset om man vil — at han fik bolden med sig og kunne trille dem i det tomme mål. Stig Larsson blev liggende på valen med en grim hudafskrabning på skinnebenet og måtte forlade banen nogle minutter. Jubelen over målet var kolossal. Jeg synes ikke selv, det var helt fint i kanten og vilde personlig have givet svenskerne frispark mod Werner Møller. Svenskerne kom nu mere med i spillet og gav Jørgen Petersen og Jørgen Johansen lejlighed til at vise glimrende spil i stor opvisningsstil. Halvlegen sluttede uden større begivenheder og uden flere mål. Danskeres spil i 1. halvleg lovede faktisk en nedsabling af svenskerne, men sådan skulle det ikke gå. Svenskerne havde fået ny luft i pausen, og 2. halvleg viste udmærket og særdeles jævnybyrdigt

spil, som ofte kaldte bifaldet frem hos det interesserede publikum. Kampen mod Norge sad dog danskerne i benene og gjorde danskerne arbejdet lidt for let. Midt i halvlegen pressede danskerne, og under et angreb på svenskeres mål snittede Rolf Carlsen med hovedet en lækker bold frem til Ørum, der med et pragtskud hælflugtede bolden i nettet. Det var vel nok et mål. Folket jubede, og det kedelige mål fra 1. halvleg trådte heldigvis hermed helt i baggrunden. Kampen fortsatte under støt jævnybyrdighed. Vort forsvar fik udmærket lejlighed til at vise et solidt og absolut fair spil med „gamle“ Søeborg som en sikker og klog stopper. Fløjten lød under stigende svensk pres, og

En trætilskuer i Farum.

med en retfærdig sejr på 2—0 kunne danskerne trække sig tilbage til omklædningsrummet. Danskerne havde ingen direkte svage punkter på holdet, og strålende spil viste Olaf Hansen, Jørgen Petersen og Jørgen Johansen. Ørum boltrede sig som en fisk i vandet, og hans pragtmål må jo give ham et plus. Danskerne spillede altså godt, og hvilket hold må det ikke kunne blive, om de hyppigere fik lejlighed til at spille sammen. Svenskerne var stærke, og jeg tror, resultatet meget vel kunne være blevet omvendt, dersom svenskerne havde mødt friske her. Også i denne kamp var „Blomman“ strategen — ganske vist en træstrateg — og godt spil vistes endvidere af h.y. Evert Rosen, c.f. Wim van Ewijk, c.h. Stig Larsson og h.h. Rune Dahl.

Efter kampen samledes man til eftermiddagskaffe på Bellahøj, og om aftenen var spillere og værter inviteret i Cirkus Schumann. De senere udskejelser hører ikke hjemme i dette referat,

men i hvert fald mødte alle gæster mandag morgen kl. 8 til fabriksbesøget. Gæsterne var fulde af lovord over børnehaven — den er nu også nuttet.

Under skovturen spillede på Farum stadion kampen

Norge — Danmark

2 — 2

Norge gik til kampen med bange anelser, og lederne erklærede sig tilfredse, såfremt nederlaget blot ikke blev tocifret. Og hvordan gik det så. Danskerne begyndte ganske kvikt, men det varede ikke længe, før end stivheden efter den hårde kamp mod svenskerne prægede deres spil, og da nordmændene — der havde siddet over om søndagen — rullede sig ekstra kraftigt ud, var der perioder af kampen, hvor danskerne faktisk kæmpede „med ryggen mod muren“.

P. Bjørnholdt havde ikke fået fri fra militærtjenesten, hvorfor old-boys spilleren ingeniør Voss var trukket i støvlerne i stedet for.

Det sejrende danske hold

1. halvleg var ret begivenhedsløs. Bolden ville ikke rulle rigtigt for danskerne, medens nordmændene, der havde sat sig for at udviske det sløje indtryk, de havde gjort om lørdagen, spillede i en frisk og pågående stil. Halvlegen sluttede målløs. Men vent til 2. halvleg, så får vi medvind, sagde danskerne. Umiddelbart efter spillet genoptagelse tog Ørum et hjørnespark. Bolden sejlede i en smuk bue ind over banen til den norske målmand, der jonglerede så længe med den, at det til sidst lykkedes ham at få den pillet ind i sit eget mål!!! 1—0 og frydeskrig fra publikum. Og så blev det nordmændenes tur. De overtog spillet mere og mere, og Jørgen Johansen fik en del at

bestille udover at sparke bolden fantastisk langt. Under et af de mange norske angreb modtog v.y. Per Lippestad en perfekt aflevering, som han kvitterede for med en brandhård og smuk helflugter forbi Jørgen Johansen. 1—1 og velvillig jubel fra folket. De svenske spillere havde etableret et mægtigt hylekor og heppede nordmændene op til dåd. Danskerne gav dog ikke op, og da Werner Møller lidt senere energisk forfulgte en lang fremlægning, lykkedes det ham at få trampet bolden ind hos den heller ikke her helt sagesløse norske målmand. 2—1 og stormende jubel. Der blev ligefrem landskampstemning. Per Bjørkerot, den norske c.f. blev nu mere og mere nærgående — han spillede en mægtig kamp — og kort før tid gjorde han et lynhurtigt fremstød, som han sluttede af med et mønstermål, som Jørgen Johansen ikke havde mulighed for at parere. 2—2 og fornyede svenske heja-råb. Få minutter efter blev kampen blæst af. Heldigvis. Det var ligeved at blive for spændende. Det var nordmændenes kamp, og vi havde grund til at være glade for uafgjort. Danskerne virkede trætte, hvad man ikke kan undres over. Fodboldkamp to dage i træk er hård kost. Bedst i denne kamp var Olaf Hansen, Rolf Carlsson og Erik Skov, der sled i det som en lille hest. Nordmændene var hele tiden på toppen af sig selv. Kun målmanden var svag, men til hans — i høj grad forståelige — undskyldning bør anføres, at han i kampen mod Sverige havde forstuvet sin ringfinger. Forstuvningen var så voldsom, at hans vært Herm. Kristiansen om aftenen måtte klippe hans glatring af fingeren. Den norske c.f. Per Bjørkerot var klart banens bedste spiller. Han viste strålende angrebslederspil og var efter min opfattelse denne turnerings bedste spiller.

Dommer i alle 3 kampe var H. Palle-Hansen, der med sikker myndighed og godt overblik ledede spillet.

Medens spillerne endnu var på banen, overrakte Aarup pokalen til det sejrende danske holds anfører, Børge Andersen. Derefter de obligate hurræer, hvorefter såvel spillere som publikum gik i gang med 3. halvleg, der bragte en strålende afslutning på et hårdt, men yderst fornøjeligt fodboldstævne.

H-ov.

Ansvarshavende redaktør: A. Behrendt.